

Janusz Podgórski

Będzieszyn, pow. Gdańsk

Informator Archeologiczny : badania 3, 65-66

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BĘDZIESZYN, pow. Gdańsk

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski.

Finansował WKZ w Gdańsku. Piąty sezon

badań. Osada z końca epoki brązu i okre-
su halsztackiego.

Badania koncentrowały się w południowej partii stanowiska. Nadal jednak nie udało się osiągnąć jego skraju. Wskazuje to na duży obszar zajmowany przez osadę. W toku badań odsłonięto przestrzeń 4 arów, na której odkryto 21 jam i 4 paleniska. Dzięki temu liczba przebadanych obiektów wzrosła do 144.

Jamy najczęściej miały rozmiary 1-2 m średnicy. W rzucie poziomym najczęściej kolisty lub nieregularne. W przekroju zwykle występował zarys niecki lub rzadszej - workowaty. W większości zawierały stosunkowo obfity materiał ceramiczny i kostny. W nielicznych tylko obiektach inwentars był nikły lub w ogóle go nie było. W ośmiu jamach odkryto dalsze fragmenty glinianych form odlewniczych typu niszczonego.

Paleniska zasadniczo pozbawione były materiału sabytkowego lub był on nieliczny.

Wśród ceramiki większość ułamków pochodzi z dużych naczyń typu zasobowego o schropowanej, niekiedy obmazywanej powierzchni. Mniej licznie występowały fragmenty talerzy, kubków, mis. Kilka naczyń udało się całkowicie lub częściowo zrekonstruować. Na uwagę zasługuje odkrycie dużej partii naczynia dwustopkowego z ornamentem dołków na załomie brzuśca. Ma on odpowiedniki w ceramice grobowej na Pomorsiu Gdańskim w młodszym podokresie hal-

sztaackim.

Na inwentarsz przebadanych obiektów składają się ponadto węgle drzewne, polepa, surowiec bursztynowy, brąski brąsu i ułamki przedmiotów brązowych oraz rylec kościany.

W latach następnycz przewiduje się kontynuację badań.

BIENKOWICE, pow. Racibórs

Konserwator Zabytków

Archaeologicznych w Opola

Badania prowadził mgr Eugeniusz Tomoszak.

Finansował WKZ w Opola. Drugi sezon badań.

Osada z okresu neolitu i z epoki

brąsu.

Kontynuowano prace wykopaliskowe w obrębie szwirowni należącej do ob. J. Krakowozýka. Założono wykop III /40 m²/, który dostarczył bardzo dużo fragmentów ceramiki, polepy, materiału krzemienego oraz węgielków drzewnych. Odsłonięto dalszą część dużego obiektu mieszkalnego kultury Łużyckiej. Z uwagi na to, że nie przebadano jeszcze całości obiektu, nie można podać jego pełnej charakterystyki.

Badania będą kontynuowane w przyszłym roku.